

gera? Bedingsmenninir í Vági eru fríðarmenn, já tað er rætt; men teir verða eisini hampuliga hagreiddir — og soleiðis er tað, at tað eigur at vera.

Ein onnur streika byrjaði fyrri kortum á Tvøroyri av tí, at ein stórkeypmáður nýttir óorganiseraðar menn í arbeiði. Slíki finnur ikki stað í Vági og ongastaðni í verðini uttan á Tvøroyri. So um eina slíka streiku er ikki vert at skriva langar greinir. Utanfélagsmenn eiga ikki heimild at arbeiða saman við felagsmonnum, og eitt arbeiðsmannafelag toli ikki skráubróttarar. Aðrastaðni í verðini verða skráubróttarar teittir fyrri kajinar; men slíkt er enn ikki gjørt á Tvøroyri, og eg vil vóna, at tað ikki verður gjørt. Eg vóni, at Tvøroyrar arbeiðsmenn vilja vísa seg sum mentaðir menn. Í Vági arbeiðdu tveir óorganiseraðir menn hjá einum keypmanni. Arbeiðsmannafelagsformáðurin skrivaði bræv til keypmannin og bað hann senda menninar heim. Fyrstu ferð svaraði keypmáðurin ikki aftur; men sama dagin, sum hann fekk annað brævið, koyrdi hann báðar menninar úr arbeiðinum. Soleiðis eru víðurskiptini í Vági og allastaðni uttan einans á Tvøroyri. Harfyri ger harra »Y« skeivt, tá hann skrivar álopsgreinir á »Fylkinge«. Greinirnar eru feil »adresseraðar«. Tær áttu at verið stílaðar til arbeiðsgevararnar á Tvøroyri. Tað kundi verið ein meining í. Skulu nakrir Tvøroyrarmenn læra av Vágbingum, so eru tað ikki arbeiðsmenninir, men harafturimóti arbeiðsgevararnir.

Í árinum 1934 útfördu Vágbingar yvir 100 tús. pakkar av klippfiski, meðan Tvøroyrarmenn ikki útfördu meir enn 38. tús. pakkar. Har var stórr munur.

Nú vil hr. »Y« kanska siga, at útbetalingskantórið á Tvøroyri hevur skuld í tí, at Tvøroyrar keypmenn selja saltfiskin út av landinum. Tessvegna er at spyrja: Hvi noyddist »Fylkinge« at stovna útbetalingskantór? Høvdu arbeiðsgevararnir roynt at betalt lønir út, tá teir høvdu pening um hendi, so varð útbetalingskantórið ongantið stovnað; men ongantið at fáa eina krónu, uttan tú skal standa við hógvuni í hondini og biðja bønliga um hana, og so við bit og slit fáa hana. Er tað fyrri menniskjur í tí harrans ári 1935?

J. H. Danbjørg.

„Føroyatíðindis“ „Varsko“

om Arbejdsforhold, »Jordreforme«, »Arbejdsstridigheder« m. m. har jeg underetegnede til ladet mig at tage til Eftertanke. Og jeg kan ikke undlade at

knytte nogle Bemærkninger til alle disse mindre heldige Skribenter. P. Q. er vist slet ikke Manden, der kan bevise, hvad han kan tillade sig i sine løgnagtige Beskyldninger mod Socialismens Forkæmpere. Nej mine Herrer, »Føroyatíðindi« og dets skrivende Bogstaver maatte hellere se sig i Spejlet først, thi saa opdagede de sikkert nogle sorte Streger, der kendetegner, viser Løgneren, som man siger. Jeg vil anbefale »Føroyatíðindi« incl. dets Bogstaver, ikke at slaa med Sten, thi som bekendt, naar man bor i et skrobelt Glashus . . . Arbejdsforholdene er urolige. Dette er rigtigt. Men hvorfor skriver »Føroyatíðindi« ikke noget om Uroens sande Grund. »Fylkinge« har opsagt Overenskomsten! Men ikke et Ord om Grunden dertil. Situationen paa Beddingen! Nej! Det finder »Føroyatíðindi« ikke at være opfort. Det kunde reise Arbejderne, og sætte de store Herrer i Miskredit hos ordentlige og ærlige Mennesker. Men hvorfor klarlægger »Føroyatíðindi« ikke sine Læsere, hvilket Ansvar Beddingsbestyrelsen og denne Herre fra Vestmanna paadrager sig overfor Samfundet ved at indgaa i en staaende Krig mod Arbejderne? »Føroyatíðindi« og dets uvederhaeltige Skribenter maa ikke tro, at den færøske Arbejderklasse lader sig bedrage af falske Roster eller finder sig i Ting, som f. Eks. en Herre som Gudmund Mortensen prøvede paa at praktisere overfor organiserede Arbejdere ved at tilhyde dem Arbejde, der blot vilde skrive paa Papiret, at kun de 2% skulde udbetales til Udbetalings-Kontoret, medens Arbejderne saa skulde tvinges til at købe Varer for Resten af Arbejdslønnen. Er dette ikke et pænt Træk? Det kunde somme sig, ifald vi gik paa de fire.

Jordreformen behøver vi næppe at knytte nogen Bemærkning til, idet det sikkert er gaet op for Smaakaarsfolk, at Patursson kun kender Jordreformen fra den Side, han anser for mindre heldig for sig og sine Ligemænd. Han viste det jo tydelig nok paa Mødet i Tveraa, hvor han glemte alle de Punkter i Reformen, der var til Gavn for Smaakaarsfolk, der gerne vilde have Jord til Opdyrkning. Jeg kan ikke, da jeg nævner hans Tale i Klubben, undlade at minde om hans Udtalelser om og Stilling til det billige Kød og Margarine. Men de bliver gent og ikke glemt, min gode Hr. Patursson.

Angaaende Gudmund Mortensens Produkt om Arbejdsstridighederne, hvor han gør et ynkeligt Forsøg paa at hævde sin Uskyldighed, men hvor han glemte at bemærke, at Voldgiftskommissionsmedlemmerne udtalte, at moralsk set havde Arbejderne Ret, skal jeg bemærke, at juridisk kyndige Mænd paastaar, at Blokaden ogsaa juridisk var berettiget. Selvfølgelig havde Arbejderne ikke blot den mo-

ralske Ret paa deres Side, thi det er en international anerkendt Kotume, at ingen organiseret Mand maa eller vil arbejde sammen med uorganiserede Folk. Dette ved hvert kultiveret Menneske, ja, hvert lille Barn i Verden. Men har »Fylkinge« Bestyrelse været ubelig denne Gang, saa kan jeg oplyse, at det er første og sidste Gang, at Arbejdsgiverne skal faa Lejlighed til at træde paa vor moralske Ret. Disse Sniglob paa vore Organisationer skal herefter Dags nok blive forhindret. Thi faar man ikke Arbejdsfred — og dette er jo det, der tjener bedst for begge Parter og dermed for Samfundet i sin Helhed — ender det hele i et Kaos.

»Fylkinge« har altid forsøgt paa at faa Stridighederne jævnet ved en saglig Forhandling. Men dette har kun bevirket, at Arbejdskøberen har ment, at han herved havde faaet Lillefingeren, og de har gjort Forsøg paa at tage hele Haanden. Nu er Tiden inde for, at »Fylkinge« maa gardere sig paa samme Maade som sine Kammerater Verden over for at faa sin moralske Ret anerkendt. Mit Haab og Ønske er da, at Arbejdsgiverne maa komme til Forstaelsen af, hvad der tjener Samfundet bedst. Min Mening er: Respekt for hinanden, men i en god Forstaelse og ikke mindst Viljen til at respektere hinanden ogsaa paa det moralske Omraade.

Med Tak for Optagelsen
O. M. Schultz.

Tiðindi.

Trongisvág.

Ímóti at fáa tryggjan fyrri góða víðferð og ampaleys kor at arbeiða undir, hava arbeiðararnir á sleipistøðini í Trongisvági tikið upp aftur arbeiðið.

Nú fæst at siggjast, um hin »gevi harri« fer at roynast betur.

Trolararnir

siga frá miklum fiski við Mykines.

Tey íslendsku bløðini skriva nógv um stríðið, ið stendur ímillum fiskimenninar og trolaraeigararnar.

Lýsingar

Vi fremstiller nu færøsk Smelteost den er fed velsmagende og billig.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning & Margarinefabrik.

Bestu og billigastu
Sukurvørur
Sukurvørhúsið.

Kest alle Bekymringer over Bord og køb kun vor Margarine

Den er lige vidunderlig til
Bordbrug, Stegning og Bagning.

Den er og den bliver No. 1.

A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK

Annoncerende!!

Vejen til
en virkningsfuld
Reklame

gaar gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“
har vundet indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige interesse at benytte „Føroya Social-Demokrat“ til al Avertering i Fremtiden.

Vor Krone Margarine overgaar al anden Margarine i Kvalitet og Velsmag.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning & Margarinefabrik.

Rita Stangsøbe kan bruges til alt — bør bruges af alle —.

Málarafórrættning.

Papp, tapet, mopolpolitur, alt málarafakinum víðvíkjandi! Best, bíligast. — Orðrar frá bygðum ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

RITA SÆBESPAANER
til al finere Vask

„Okkara“ TOILETSEBER er drøje, billige, og har den Parfume, som De synes om.

Førøist við „Tjaldur“!

Hvor forgaa over Aen efter Vand — hvorfor bruge udenlandske Sæber, naar De kan faa færøske, som er bedre og billigere, fra Fabriken „OKKARA“

Eisini tygum

vilja gerast vissur í, at tað loysir seg at lýsa, bert tygum royna eina lýsing í

„Føroya Social-Demokrat“.

Ringið til prentsmíðjuna mált. 143.

Takið goðs við
„Tjaldurinum.“

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.
Bladstýrarar:
P. M. Dam, Tvøroyri, ábyrgdarmáður.
P. K. Mouritsen, Tórshavn.
Prentsmíðja B. Z. Jensens, Tórshavn.